

מסורת הש"ס

[illegible]

יורה אור השלם

וְלֹכֵשׁ הַבֶּחֶן מִדֹּר
מִסְבִּיבֵי דָר לִבְשֵׁשׁ
עַל יְשִׁירוֹ הָרִים אֶת הַרְשֵׁן
וְהָרִים תִּהְיֶה הָאֵשׁ
עֲלֵהָ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ
יִקְרָא שֵׁם מִזְבֵּחַ יִקְרָא י
וְכֵן אֶחָד אֶת אֱלֹהֵי
הַבְּרִית וְיִשָּׁע אֶת בְּנֵי
הַבְּרִית לֵשֶׁשׁ בְּכָדִי
אֶת הַקֹּדֶשׁ וְהַיְּהִים שֵׁם
יִקְרָא שֵׁם כֵּן
וְכֵן וְכֵן יִהְיֶה הָרִיא
הַקֹּדֶשׁ אֶת הַתְּחֵל
וְדַעַן עַל דִּירֵים
עֲלֵהָ הַתְּחֵלָה כְּחֵל
כֵּן אֵין
וְהִיא הָרִיא הַקֹּדֶשׁ
עַל הַתְּחֵל וְלִקְחֻ וְכֵן
הָרִיא הָרִיא עֲלֵה קֶרֶן
אֶשׁ לֵא עֲבֵד הַבְּרִית
אֶל מִשְׁכַּח כְּעֵל
דִּירֵים כֵּן

הנהגות הב"ח

(א) גמ' דפליג עליהו
ואמר חבל:

גליון הש"ס

הוא ד"ר שאני. הוא
הוא מדרומה. ע"י שאלת
היה ס"י ע"י ונתן ד"ר
כל הללמים ד"ר יעקב:

מוסף רש"י

[illegible]

במחשבים. ובגדיו כהונה. א
היוט עובד בן כל השנה ול
וכל שני כתובין הבא
ולא ילמא מחבריה שמש
הנר אשר לנצח כנאל אל
הכניסה לרביקה ודש

כל שעה פרק שני פסחים

ורבא אמר לך עד כאן. לא שמעת ליה לרבי יהודה דלא חזיל כתר
כוונה אלל דלא פטר ליה משום חזן מתכוין בדאפשר דמתכוין אקור
לדברי הכל ומשוי שאין מייבין כמתכוין לחומרה לאקור אבל דלא
נשיבא ליה כוונה דמשוי מבין כשאין מתכוין לקולא כגון דלא אפשר
כשאין מתכוין שרי וישרי נמי כלי
יהודה כמתכוין דלא תשיב כוונה כלל
הא לא שמעת ליה: ההיכל גובהו
מאה אמה וזילו הוה למרחוק מאד
במחצית שלפני הר הבית וממך
במרחק גדול היה ומתחין בני אדם
הרבה היה דורש שם מפני המה
שאין לך בית תלדורש מתחין: דלא
אפשר. תלדורש לרבים הלכות החג:
וקא מביין. ליהנות מלל הקודש:
דלפסכו עשוי. ואין הנאת זילו נאסרה
דאין לו דרך הנאתו: **לול.** ארובה
שענניה הירדנה לצית קמיה לול:
האומנין. כשים דקק מחמת בית
קדשי הקדשים: **יונו.** לשון הנאה

וְאִסּוּר וְחִסְכָּרָא וְהוֹאֵר
יְהוֹשֻעַ בֶּן ל״ו מִשּׁוּם
וְרִיחַ אֵין בְּהֵן מִשּׁוּם מִ
בְּבֵית קִדְשִׁי הַקִּדְשִׁים אֵין
מִנָּא אֲמִינָא לֵה דִּתְנִיאי
אִמְר ר' יְהוֹשֻעַ בֶּן ל״ו
וּמְרָאָה וְרִיחַ אֵין בְּהֵן
הוּא דְלִיכָא הָא אִיסּוּרָא
הָעוֹמְדִין בְּפָנִים דְּלֵא אֵין
לֵא לֵאוֹתֵן הָעוֹמְדִין בִּלְ
בֶּן פּוּי אִמְר רִיב"ל
וּמְרָאָה וְרִיחַ אֵין בְּהֵן
בּו מִשּׁוּם מְעִילָה וְהָא
הַקְטוֹרֶת לְהַחֲלֹמֵד בְּתֵי
פְטוֹר יִלְהִירֵה בֵּה חִיב
שְׁמַעַל אֵלֵא אִמְר רִב
בְּהֵן מִשּׁוּם מְעִילָה לִפְ
הַקְטוֹרֶת וְהָא אֵין בְּתֵי

לאחר שתעלה תמורה
הואיל ונעשית מצות
נעשית מצות אין
תרומת הדשן נעשית
מעילה דכתיב 'ושמור
יפור ושמו שלא יתנוג
הדשן ובגדי כהונה שע
וכל שני כתובין הבא
תרומת הדשן הא דאמ
גזירה הניחא לרבנן דאמ
דאמר אבל ראויין הן
כפורים אחר מאי איכ
כתובין הבאין כאחד
אין מלמדן אלא למא
כתיב ושמו וכתבי יד
שתיק ותדריש פסולת
שאני רתם דכתיב 'א

[illegible]

שְׁנֵי היכל דלתוכו עש
זה דרך הנחל וא
מדרך הנחל יבא קאמר וי"
ונתחומה כמיזא חכילה והא
לא קאמר ר' יהודה
אלא לחומרא אבל
לקולא לא אמר אביי
אמרו עליו על רבן
ישב בצילו של היכל
הא הכא דלא אפשר
שני היכל דלתוכו
אמינא לה ^(ד) (דנתיא)
בעליית בית קדשי
שלין את האומנים
עניניה מבית קדשי
א אפשר וקא מיזין
אפשר וקא מיזין

ר' שמעון בן פוי א"ר
קפרא יקול ומראה
ילה אלא מעילה עשו
בא דמרי אמר רבא
אמר ר' שמעון בן פוי
משום בר קפרא קול
משום מעילה מעילה
איכא מאי לאו לאותן
שר וקא מיכין ואסור
ויין גופא א"ר שמעון
שום בר קפרא קול
שום מעילה וריח אין
תניא יתפסמם את
או למסרה לציבור
המריח בה פטור אלא
נפא קול ומראה אין
שאין בהן ממש וריח

אין בו משום מעילה
למימרא דכל היכא
משום מעילה והרי
צותה ויש בה משום
אצל המזבח וישראל
משום דהוה תרומה
כתובין הבאין כאחד
כאחד אין מלמד
ין בגדי כהונה דכתיב
מלמד שטעונין גזירה
בין הדיוט ומאי והניח
למימרא משום דהוה
כל שני כתובין הבאין
דאמר מלמדן מאי א
ירופה ת"ש והכניסה
והוא האב דלא אפי
ר לא עובר בה מכל

שם את העגלה בנחל. ולמאן דאמר
זה טעון גזירה ולא זולתו, ובעגלה ער
במזרעה כלים (חולין פסוק), ועגלה ער
זו ושם הדישה (ב"מ ז'), כשירה.
תמיון שמיך (פסוק).

כו.

לָא דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת קִטְרוֹת הֵלֵל
יֵי אֶרֶץ אֲשֶׁלֶם כֵּן יִבְעֹר
מִיֵּד ד' שָׁמַיָּהּ:
דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
כֵּן מִבְּחִירֵי הֵלֵל הֵלֵל
דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
שִׁמְעוֹן ר':
כֹּה דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
וְסֹס הֵלֵל הֵלֵל
כֵּן דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
מִיֵּד מִיֵּד מִיֵּד
הֵלֵל הֵלֵל וְיִבְעֹר
מִיֵּד מִיֵּד מִיֵּד
כֵּן דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
מִיֵּד מִיֵּד מִיֵּד
כֵּן דַּחֲמִי מִיֵּד מִהֵלֵל
מַחֲלֹטֹת הֵלֵל הֵלֵל
מִיֵּד מִיֵּד מִיֵּד

לְטוֹי רַעֲיוֹ

קופל-א. צמד.

רבינו חנואל

וסמך אביי אהא דרבן
 ויהימן כל זמנא שהיה שול
 ודוקן כל היום שול
 שולו של הויכל, ודחי רבא
 שאני התם ודחיל לזלכו
 אהא עשר, איהא קרשה
 שכלת אמר מהא דתם
 בבורות לילוי ויהי תתחין
 שכלת דהו' קרשים
 האומנין תביתוכ כדו שלא
 עתההו' כיתב קרש
 הקרשים, ש"ס הנהא
 אהא כל לארס עבלי מנה
 ודחי אביי רבא
 עשר דהא קול וסורא
 ויהי אן בתן משום
 מעילה, איהא דאמינ רב
 דהא סמיעי מזה דהתם
 דהא אן עתה
 מעילה הא איסורא איכא,
 ויהי אל כאחרת התפורס
 בסמני רלא אמר, ויכן
 דסמניו איהא ודחין אל
 לעומת הגעורים חתם

הבניסה לרבעה. צמוספמא

חמי ליה גבי פרה:
הא

הניחם שם במלמד^ז שמעונין
לא לר' דוסא^ה דפליג עליהו
שם שלא ישתמש בהם ביום
מת הרשן ועגלה ערופה שני
חדד אין מלמדיו הניחא למ"ד
א למימר תרי מיעוטי כתיבי
רבקה ורשה כשירה בשביל
וקא מיכיון וקתינא פסולה
קום אי הכי אפילו רישא נמי
הא

סבן גדול נכנס בהם לפני ולפנים
 ת יומא (דף כד.): **כְּשִׁירֵי הַס לֶכֶן**
 חביב שם (נדרים כא) דמשמע שם חתא
 ימיועוי כפוי. צבתי למימרחא דלא
 וקה קופל"א בלע"ז שקושרין ארבע
 נסכוין שטינק ופדוש פסולה וכהא
 ג"ג דעלמא לא מיתסר הכא אסור:
 רח

דין מיעט רחמנא (בבבגי כהונה) (כתרומת הרשן)
 ח כתיב וערפו שם את העגלה, העגלה הערופה ש
 הני אין מידי אחרינא לא.

ל' ולא נחמין שמדוש (שם). בשביל שתינק ותדוש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones